

De Vrije Ze

Eerste Jaargang - Nummer 93

Verantw. Hoofdred.: drs. H. Sinnema.

Red.-adres: Middelburg, Molenwater 69.

Adm.-adres: Vlissingen, Walstr. 58-60.

Telefoonnummer 10, na 5 uur: 89.

M'burg: Rouaansche Kaai 39, Tel. 2009.

Dins

Uitgever:

Advertenti

abonname

per kwart

losse num

Vrije Ze
15/10 '44

Werknemers, organiseert U!

De heer J. Marijs schrijft ons:

In het bevrijde deel van ons vaderland hebben de drie groote vakcentrales, het Ned. Verbond van Vakverenigingen, het Roomsch Katholiek Werkliedenverbond en het Christelijk Nationaal Vakverbond haar werkzaamheden hervat.

Wij willen gaarne aannemen dat er velen zijn, die dit afkeuren en van meening zijn, dat de verdeeldheid van vóórheen weer op komt en men nog niets geleerd heeft.

Dit toch is niet het geval.

Wij zijn ook van meening dat de samenwerking, welke het gemeenschappelijk verzet tegen de Deutsche onderdrukking heeft gebracht, na den oorlog moet blijven voortbestaan, zelfs nog moet worden versterkt.

Dat is ook door de mannen van de verschillende vakorganisaties nadrukkelijk overwogen.

Doch dit behoeft allerminst te betéekenen, dat heel ons nationale leven nu moet worden vervlakt tot een egale eenheid.

Hiermede is het eigen karakter van ons volksleven ten eenenmale in strijd. En in deze historische ontwikkeling moet ook de vakbeweging in haar historischen groei worden gezien.

Te ontkennen valt niet, dat vroeger in de vakbeweging vaak felle strijd heeft gewoed tusschen de vakorganisaties van verschillende richting. Doch op den duur heeft zich beter begrip baan gebroken en kwam men al meer en meer tot goede samenwerking en gingen men elkaar al beter waardeeren.

En wat zag men tijdens den oorlog gebeuren?

De vakcentrales verdwenen. Het Nederlandsche Arbeids-Front diende zich aan en propageerde fel de „eenheids“-gedachte. Dit zou den hemel op

aarde brengen voor de arbeiders. Doch de honderdduizenden arbeiders uit de drie vakcentrales uit de drie vakcentrales weigerden haast eenparig om aan het zoet gevluit van den vogelaar Woudenberg gehoor te geven!

En zouden wij nu, na de bevrijding, moeten gaan doen, wat onder de Deutsche overheersching is geweigerd?

Geenszins! In volle erkenning van elkaars verschillend principieele uitgangspunt hebben de mannen der vakbeweging besloten tot volledige samenwerking. En bij elkaar vertrouwen en waardeeren kan de kracht der arbeidersbeweging slechts te grooter zijn.

Door samenwerking kan een eenheid worden gesmeed, hechter en solider dan bij een naar nazi-idee opgericht arbeidersfront.

De algemeene positie, waarin ons land na de algeheele bevrijding zal komen te verkeeren, zal verschrikkelijk zijn. Voor de arbeidersbeweging komt er dan een zeer zware, doch schoone taak. Van den grond af aan zal weer moeten worden begonnen. Ook de vakbeweging zal in nieuwe banen moeten worden geleid. In een volgend artikel hopen wij iets mede te deelen over den nieuwen organisatievorm, waarin de vakbeweging zal worden geleid.

Thans volstaan wij met den dringenden roep: „Werknemers, organiseert U!“ in de organisatie in welke ge thuis hoort. Het is de vakbeweging, die, als hoedster van de sociale en economische belangen der werknemers, een grootsch werk heeft te verrichten. Dit kan alleen gebeuren als een stevig georganiseerd leger van arbeiders daartoe onze leiders in staat zal stellen! Werknemers, werkt gemeenschappelijk mede aan den opbouw van ons zwaar beproefd vaderland, aan den wederopbouw van den democratischen staat!